

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Csp/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416202633
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416202633.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom v Malinove, Slnečná 765/3, s oznámenou adresou na doručovanie: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., JUDr. Barbora Korenecová, advokát, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Y. F., N.. XX.XX.XXXX, B. C. W. F. K., A. M. F. K., Ľ.L. Š. XXXX/XX-XX, v spore o zaplatenie sumy 653,28 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 04.08.2016, doručenou tunajšiemu súdu 05.08.2016, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 653,28 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 23.05.2007 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že na základe zmluvy o úvere č. 5910033 zo 04.04.2007 (ďalej len „ZoÚ“) žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 331,94 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 321,32 eura spolu vo výške 653,26 eura za podmienok dohodnutých v ZoÚ, a to v 12-tich mesačných splátkach po 54,44 eura, počnúc dňom 18.04.2007. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou ZoÚ, sa žalobca a žalovaný dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie ZoÚ spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Žalobca zaslal žalovanému viacpočetné upozornenia na omeškanie so zaplatením splátok. Na uvedené upozornenia žalovaný nereagoval. Nakoľko žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok ZoÚ, stratil výhodu splátok a dňa 23.05.2007 sa dlh stal splatným. Žalobca podal trestné oznámenie na Okresné riaditeľstvo PZ Dolný Kubín vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mal podozrenie, že žalovaný uzatvoril ZoÚ v úmysle úver vôbec nesplácať, čomu nasvedčovala aj skutočnosť, že od uzatvorenia ZoÚ ku dňu podania trestného oznámenia žalovaný nepoukázal v prospech ZoÚ žiadnu splátku napriek skutočnosti, že mal finančné prostriedky čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver v časti „Mesačné príjmy a výdavky“. Žalovaný už v čase uzatvárania ZoÚ vedel, že nebude úver splácať, čím uviedol žalobcu do omylu a spôsobil mu tým škodu. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 2T/27/2008-89 zo dňa 07.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.05.2008, uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom

na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Žalovaný ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradil žalobcovi žiadnu platbu.

3. Na pojednávanie nariadené na deň 30.11.2016 sa nedostavil zástupca žalobcu. Svoju neúčast' na ňom ospravedlnil žalobca podaním z 22.11.2016, ktorým požiadal, aby sa konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

4. Žalovaný na danom pojednávaní uviedol, že nevie presne, aká pôžička je predmetom tohto konania, lebo v minulosti mal viacero pôžičiek. Ak je to však tá, za ktorú bol odsúdený trestom povinnej práce, tak tú bral od žalobcu v čase, kedy sa nachádzal v zložitej finančnej situácii. Tí ľudia, ktorí chodili za žalobcu núkať pôžičky, chodili za ľuďmi až do ich bytu a on túto možnosť využil. Dokonca im tieto pôžičky doslova nanucovali. Pôžičku fakticky potreboval na pohreb svojho otca, ale nepovedal im to. Je si vedomý, že ten dlh nesplatil, ale keďže je to už dlhá doba, chcel, aby sa súd pozrel na to, či to nie je premlčané a vzniesol námietku premlčania.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., zo dňa 24.10.2007 sp. zn. SR 7714/07, ktorým bolo žalovanému uložené zaplatiť žalobcovi sumu 19.920,- Sk (661,22 eura) ako dlhu vzniknutého v súvislosti s predmetnou ZoÚ s 0,25 %-ným úrokom z omeškania denne zo sumy 19.680,- Sk (653,26 eura) od 23.05.2007 do zaplatenia a trovy konania 5.469,- Sk (181,54 eura) do troch dní od právoplatnosti rozsudku, prebiehalo na podklade návrhu terajšieho žalobcu z 27.02.2008 exekučné konanie pod sp. zn. 5Er/118/2008, ktoré bolo skončené vyhlásením exekúcie za neprípustnú a jej zastavením uznesením tunajšieho súdu z 19.04.2013 č. k. 5Er/118/2008-44, právoplatným 14.02.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 31.10.2013 č. k. 10CoE/105/2013-82 pre neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal exekučný titul.

6. Zo skutkového vymedzenia žalobcom uplatneného nároku v žalobe, vo väzbe aj na následné námietky žalobcu podaním z 30.08.2016, dané v súvislosti s výzvou súdu na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu, vyplýva, že daný nárok má predstavovať škodu spôsobenú žalovaným žalobcovi trestným činom, zo spáchania ktorého bol žalovaný uznaný vinným rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2T/27/2008-89 zo 07.05.2008, právoplatným dňom 07.05.2008, konkrétne zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, za ktorý mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Daného trestného činu sa žalovaný dopustil skutkom spáchaným tým, že uzavrel s obchodným zástupcom žalobcu ZoÚ, v zmysle ktorej prevzal hotovosť 10.000,- Sk (331,94 eura), ktorú sa zaviazal splácať zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 9.680,- Sk (321,32 eura) v pravidelných 12-ich mesačných splátkach po 1.640,- Sk (54,44 eura) počnúc dňom 18.04.2007, svoje záväzky si ale neplnil, kde do žiadosti o úver uviedol pravdivé údaje o zamestnaní a príjme, avšak uviedol nepravdivé údaje o svojich výdavkoch, úver nesplácal, čím žalobcovi spôsobil škodu vo výške 19.680,- Sk (653,26 eura). Zároveň bol uvedeným rozsudkom žalobca ako poškodený odkázaný so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu v podaní z 30.08.2016 totiž argumentoval voči výzve na zaplatenie súdneho poplatku tým, že je v tomto konaní osobne oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. Podľa daného ustanovenia je od poplatku oslobodený žalobca v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

7. Súd s poukazom na § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) je viazaný daným trestným rozsudkom, pokiaľ ním bolo rozhodnuté, že bol spáchaný vyššie uvedený trestný čin a že ho spáchal práve žalovaný.

8. Uplatnený nárok na náhradu škody má svoj základ v uzavretej ZoÚ, teda škoda vznikla v súvislosti so spotrebiteľským vzťahom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú dopadali ustanovenia v čase jej uzatvorenia účinného zákona č. 258/2001 Z. z., ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (vo väzbe na § 23a zákona SNR č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného do 01.07.2007).

9. Ak bol teda žalobca so svojím nárokom na náhradu škody uplatneným v trestnom konaní odkázaný na občianske súdne konanie, právoplatným skončením trestného konania začala žalobcovi (najneskôr)

plynúť subjektívna a objektívna premlčacia doba, resp. pokračovalo jej ďalšie plynutie po tom ako skončil dôvod majúci za následok zastavenie (spočívanie) jej plynutia, keď daným rozsudkom bolo právoplatne vyslovené, že žalobcovi vznikla v dôsledku trestného činu škoda a že túto škodu mu spôsobil práve žalovaný. V tomto spore žalovaný vzniesol námietku premlčania, pričom aj v prípade, ak by tak neurobil, súd s ohľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu, z ktorého vznikla škoda s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, účinného od 01.05.2014, prislúcha súdu povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offio prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi.

10. Otázkou premlčania nárokov zo ZoÚ včítane nároku na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako to vyplýva z už konštantnej početnej judikatúry súdov vyššieho stupňa (napr. závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch č. k. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, č. k. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, č. k. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009...).

11. Z ustanovenia § 106 ods. 1 a 2 OZ vyplýva, že nárok na náhradu škody sa premlčuje v kombinovanej dvojročnej subjektívnej a trojročnej, resp. v prípade škody spôsobenej úmyselne v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Subjektívna premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pritom môže plynúť len v rámci plynutia objektívnej premlčacej doby a jej márnym uplynutím dochádza k premlčaniu nároku na náhradu škody.

12. Nakoľko pôvodný žalobca podal žalobu až dňa 05.08.2016, ktorým dňom s poukazom na § 112 OZ došlo k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby, hoci najneskôr žalobcovi začala plynúť subjektívna premlčacia lehota dňom 08.05.2008, je žalobcom uplatnený nárok, ktorý si tento uplatnil (až s odstupom 6 rokov a takmer troch mesiacov od začiatku jej plynutia) v celom rozsahu premlčaný. Preto súd žalobu pre dôvodne žalovaným vznesenú námietku premlčania, zamietol.

13. S ohľadom na plný úspech žalovaného v spore, ktorý na pojednávaní 30.11.2016 výslovne prehlásil, že si žiadne trovy neuplatňuje, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).